

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De ijs quæ Felix ad Zenonem, & Zeno vicißim ad eum scripsit. Cap. XX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

peccata contra veram fidē admissa essent, in simularet tarditatis. Felix igitur scribit ad Misinū, vt nihil ante moliretur, quā esset cum Cyrillo collocutus, & ab eo quid esset faciendum, didicisset.

De ijs quæ Felix ad Zenonem, & Zeno vicissim ad eum scripsit. Cap. XX.

ALix præterea literæ à Felice tū ad illos, tum ad Zenonem scriptæ fuerunt, quibus eos non modò concilij Chalcedonensis, verū etiā persecutionis in Africa, regnante Theodorico, excitatæ in memoriam redigeret. Scripsit porro aliam ad Acacium epistolam. Zeno autem rescripsit, eum frustra perturbatum verbis Ioānis: qui cum iureiurando se astrinxisset, nunquam omnino sedē episcopatus Alexandrini occupaturū, violata fide, & iureiurando neglecto, nullū nō sacrilegij genus admisisset. Petrū verò nō sine accurata de eius fide inquisitione ad sacerdotij gradum elatum fuisse, sed eum subscripsisse sua manu se fidem trecentorum, decem & octo sanctorum patrū, qui Nicææ olim in vnum conuenerunt, cui sanctum conciliū Chalcedonense consentit, approbare. Ista enim à Zenone scripta sunt his verbis. Debes pro certo cognoscere, & nostram pietatem, & Petrum sanctissimum, de quo ante dictū est, & omnes sanctissimas ecclesias, sanctissimum conciliū Chalcedonense amplecti & venerari: quod quidem concilium cum fide concilij Nicæni consentit. Extant præterea in Actis eiusdem concilij epistolæ tum à Cyrillo, quem supra posuimus, tum ab alijs monasteriorū præpositis Constantinopolis, tum ab episcopis & clericis Aegypti ad Felicem cōtra Petrū, vtpote hæreticum, & eos, qui cū eo cōmunicabāt. Qui autē ex domicilio monachorū, quos ἄκροι καίτοι vocāt, venere ad Felicē, Misinū & Vitalē ppter ea coarguerūt, & ad ipsorū vsq; Cōstantinopolim aduētū, Petri nomē clā & occultè in sacris tabulis legi cōsueuerat, ex eo autē ad præsens vsque tēpus, palam & aperte & Misinū ac Vitalē cū Petro cōmunicasse. Epistola quidē Aegyptiorum tum ista de Petro complexa est, tum etiam & Ioannes & ortho-

Vid. To. 1. concil. gen. fol. 959. & fol. 658.

EVAGR. HISTORIAE

& orthodoxus esset, & vt leges ecclesie postulant, ordinatus. Petrus autem ex duobus solum episcopis eadem erroris prauitate cum illo infectis, creatus, tū denique quod statim post Ioannis fugam, nulla non supplicij genera orthodoxis ab eo inflicta. Quæ omnia Acacio per quosdam, qui Constantinopolim venerunt significata esse, Acaciumque Petro in omnibus, quæ moliebatur, subsidio fuisse memorant.

Quod Symeones monasterii Insomnium monachus Romam profectus, eos qui Roma Constantinopolim missi erant, cum hæreticis communicasse accusat, quodque tum illos, tum qui cum Petro communicabant, ecclesia Romana abdicabat. Caput XXI.

Creuere etiam res istæ sermone Symeonis monachi, (qui fuit ex numero eorū, qui vocantur ἀνομιστοί) missi à Cyrillo ad Felicem. Nam Misinus & Vitalis ab eo fuere repræhensi, propterea, quod cum hæreticis communicarant, idque cum nomen Petri, vt hæretici palam in sacris tabulis recitaretur: quodque ea ratione multi simplices homines ab hæreticis in errorem inducerentur, qui affirmare non dubitarunt, Petrum ab episcopo Romano in communionem receptum esse. Addidit etiam Symionem cum quædam quæstiones rogarentur Misinum, & eius fautores, noluisse quenquam orthodoxorum in colloquium, venire vel literas reddere, vel quicquam contra veram synceramque fidem admissum accuratè examinare. Producebatur item in mediū Sylvanus presbyter, qui vna cum Misino & Vitali fuisset Constantinopoli, isque verba monachorum confirmavit. Lecta est præterea Acacij epistola ad Simplicium, quæ significabat, Petrum iam pridem & abdicatum fuisse, & filium tenebrarum declaratum. Quibus de causis Misinus & Vitalis de sacerdotij gradu dimouentur & à sacrosancta ac pura separantur communiōne, idque de sententia totius concilij, quod ista, quæ sequuntur,

*Vid. hæc
epistolā
Tom. I.
Concil.
Gen. fol.
958.*